

SÈRIE 5

Exercici 1 (3 punts)

1.1. El **chroma key** és l'efecte especial que consisteix en inserir en un fons virtual una imatge provinent d'una font de vídeo diferent. L'efecte es realitza establint un color (chroma) com a clau (key) que dona entrada a la imatge provinent de l'altra font de vídeo. Habitualment per fer aquest efecte s'utilitza el color blau o verd, de tal manera que a la taula de mesclades es detecta el color de base i es reomple tot el que està en aquest color amb la imatge que volem inserir. L'exemple més habitual de l'ús televisiu del chroma key és l'espai del temps, en el qual el presentador o presentadora real s'enregistra en un fons blau o verd que a la taula de mesclades és substituït pels mapes o imatges de previsions. (1 punt)

1.2. La fosa és el recurs cinematogràfic o televisiu que consisteix a fer aparèixer o desaparèixer gradualment les imatges de la pantalla per superposició creixent o decreixent amb una imatge de color negre; mentre que l'encadenat és un recurs televisiu que consisteix a fer aparèixer o desaparèixer gradualment les imatges de la pantalla per subexposició creixent o decreixent de dos plans. (1 punt)

1.3. La Televisió Interactiva és aquella que ofereix a l'espectador continguts multimèdia que el receptor pot modificar en temps real, com ara vídeo a la carta, compres electròniques o videojocs en línia. La TV Interactiva permet a l'espectador convertir-se en participant actiu, si bé que limitat, dels programes que està veient ja sigui concursant des de casa, opinant, participant en enquestes, etc... (1 punt)

Exercici 2 (7 punts)

2.1. (4 punts)

Es valorarà la capacitat d'anàlisi visual de la imatge proporcionada i la corresponent argumentació. Es previsible que l'alumne/a no podrà desenvolupar – o ho farà d'una manera hipotètica o intuïtiva- els aspectes que no es puguin deduir d'un anàlisi purament visual o dels quals no se li proporciona informació. Cal pressuposar també que l'alumnat d'aquesta matèria pot no haver tingut una formació sistemàtica o completa sobre la Història de la Fotografia.

Es valorarà molt positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i parcialment, encara que l'anàlisi no sigui del tot precís.

A tall de referència i context:

-Ordre de lectura i recorreguts visuals: la imatge es centra en l'acció d'un violinista tocant el seu instrument. De fet, l'important no és qui executa l'obra, ja que el fotògraf ens oculta a l'ombra mitja cara de l'artista, sinó la mateixa execució de la peça. Bragaglia posa èmfasi en el moviment constant de les mans sobre les cordes i l'arc. La lectura és clarament vertical, ja que va de la cara del artista desconegut cap a baix, passant per les diferents mans que interpretant la música. En primer pla tenim les cordes i l'arc, en segon pla, malgrat que borroses, les mans, i finalment en un tercer pla de lectura el violinista. Al fons un decorat negre, potser unes cortines, sense cap pes visual.

-Estructura dels elements que componen la imatge: es tracta d'una estructura totalment clàssica on l'element principal a destacar es situat pel fotògraf just en el centre de la imatge. Artista i instrument reben tot el pes de la composició sense cap element aliè que distregui la mirada.

-Valoració cromàtica: es tracta d'una fotografia en blanc i negre que fa servir aquesta gamma cromàtica expressament per reforçar l'idea de naturalisme i situació espontània (optar pel blanc i negre l'any 1913 ja indicava una voluntat creativa, ja que des de 1907 era factible la fotografia industrial a color). La gamma de grisos permet establir diferents plans de comprensió, destacant l'encreuament de les cordes fixes i estables, perfectament definides, amb l'arc en constant moviment.

-Textures: podrien destacar bàsicament tres tipus principals de textures. La primera és la de les cordes i l'arc que desprenen una mena de brillantor que les fa coprotagonistes de l'instant. La segona textura destacable seria la de les mans borroses i indefinides, que semblen tenir una vida pròpia, contrastant vivament amb la total quietud del rostre i cos de l'artista i de la caixa de l'instrument. L'última seria la del fons de la fotografia on es fonen el vestit fosc del músic amb les cortines que li serveixen de decorat.

2.2. (3 punts)

Es tracta d'una fotografia analògica. El fet de poder observar quatre mans i un arc en moviment ens indica clarament que l'autor a utilitzat la tècnica del **fotomuntatge** per aconseguir superposar diversos instants diferents de la mateixa acció. L'autor, un dels precursors d'aquesta tècnica, utilitza el procediment fotogràfic de superposar diferents negatius, en la intenció de mirar de captar l'idea del moviment i mirar de transmetre-la a l'espectador. D'aquesta manera s'aconsegueix destacar precisament aquelles parts d'un objecte o persona que durant la realització de successives fotografies varien de posició, en aquest cas les mans i l'arc, mentre que el cos del artista i la caixa de l'instrument semblen completament quietes. L'ús del fotomuntatge va ser en els inicis de la fotografia la principal forma de creació artística dels fotògrafs que volien anar més enllà del retrat naturalista de la realitat. D'aquesta manera es sacrificava versemblança per guanyar expressivitat.

OPCIÓ B

2.1. (4 punts)

Es tracta de dibuixar una sèrie de 12 fotogrames que resumeixi l'acció. No s'ha de valorar tant la qualitat dels dibuixos com la demostració que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans que donen continuïtat a l'acció. A sota de cada dibuix l'alumne ha d'identificar correctament de quin tipus de pla es tracta, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals: GPG, zenital, PG, PM, PA, contrapicat, PP, PD. És molt important i es valorarà que tots els dibuixos tinguin les mateixes dimensions, donat que es tracta d'un guió il·lustrat, no pas d'una pàgina de còmic.

2.2. (3 punts)

Els diferents moviments de càmera que recull Gerald Millerson en el seu clàssic manual són:

- *Panoràmica horitzontal de seguiment
- *Panoràmica horitzontal de reconeixement
- *Panoràmica horitzontal interrompuda
- *Panoràmica horitzontal en escombrat
- *Panoràmica vertical (amunt o avall)
- *Travelling *avante*
- *Travelling *retro*
- *Travelling transversal (cranc)
- *Moviment del braç d'una grua (dolly) estàtica
- *Moviment del braç d'una grua (dolly) mòbil

A aquesta enumeració de Millerson podem afegir els moviments amb *steady cam*, bases robotitzades i la grua de cap calent guiada amb *joystick*.

Els diferents exemples poden ser ben diversos: la sensació de nàusea que es pot resoldre amb una panoràmica horitzontal en escombrat a gran velocitat; sensació de pèrdua de coneixement amb una grua de braç mòbil caient a terra; emoció, expectació, augment de l'interès que s'aconsegueixen amb una panoràmica vertical cap amunt, en canvi la panoràmica vertical cap avall proporciona decepció, tristesa o examen crític; etc.